

[Ministeren for Grønland]

tingslov nr. 1 af 30. marts 1982 om valg til landstinget.

Ifølge landstingsvalgloven udarbejdes valglisten til landstingsvalget i de enkelte kommuner af kommunalbestyrelsen på grundlag af kommunens folkeregister samt det folkeregister, der føres i ministeriet for Grønland for områderne uden for den kommunale inddeling i Grønland. Det drejer sig om forsvarsområderne ved Thule og Sønder Strømfjord samt enkelte mindre stationer i Nord- og Østgrønland. Personer, der er tilflyttet disse områder fra Danmark, Færøerne eller udlandet, optages på valglisten i Godthåb kommune, medens personer, der er tilflyttet fra en kommune i Grønland, optages på valglisten i vedkommende grønlandske fraflytningskommune. Der er fra ministeriets folkeregister givet meddelelse til de respektive kommunalbestyrelser om, hvilke personer på områderne uden for den kommunale inddeling der skal optages på kommunens valgliste. Det bemærkes i denne forbindelse, at det er en betingelse for valgret til landstinget, at vælgeren har haft fast bopæl i Grønland i de sidste 6 måneder forud for valget.

Det er normalt ikke nødvendigt at melde flytning, hvis den pågældendes familie bliver boende i den fælles bolig. Som følge heraf opholder der sig formentlig på forsvarsområderne i Grønland et betydeligt antal personer, der ikke har tilmeldt sig folkeregisteret i ministeriet for Grønland, men som er optaget i folkeregisteret i en dansk kommune. Disse personer er ikke optaget på landstingsvalglisten, men optages ved valg i Danmark på valglisten i vedkommende danske kommune.

Som indledningsvis nævnt har jeg ingen kompetence i spørgsmål vedrørende landstingsvalget, herunder spørgsmålet om, hvilke personer der skal optages på landstingsvalglisten. Jeg finder imidlertid grund til at understrege, at de i landstingsvalgloven fastsatte regler vedrørende optagelse på valglisten er i overensstemmelse med de regler herom, der gælder i den øvrige del af riget.

Såfremt det skulle vise sig, at en vælger, der er tilmeldt ministeriets folkeregister, og som opfylder betingelserne for valgret til landstinget, på grund af en fejl fra folkeregisterets side ikke er optaget på valglisten, vil jeg naturligvis straks rette henvendelse til

vedkommende kommunalbestyrelse med henblik på at få fejlen rettet.

Spm. nr. S 711

Til industriministeren (28/2 83) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren bekræfte, at der ikke er tale om hemmeligheder i monopollovens forstand, når monopoltilsynet har redegjort for en række favorable særordninger, som discountbutikkerne har opnået hos fødevarleverandører, men at der tværtimod er tale om at håndhæve monopollovens princip om at offentliggøre ordninger, der kan virke konkurrenceforvridende, samt at oplyse offentligheden om sådanne prisaftaler?«

Grundelse

I Politiken den 28. februar 1983 udtaler industriministeren: »Jeg kan ikke se, det gavner nogen, heller ikke forbrugerne, at disse forretningshemmeligheder bliver offentliggjort.«

Hvis denne udtalelse er korrekt citeret, befinder ministeren sig på kanten af lovgivningen. Det er ifølge monopolloven helt klart monopoltilsynets opgave at oplyse om konkurrenceforvridende prisaftaler som f.eks. de særabatter, en række discountbutikker øjensynlig har opnået hos en række industrier. De eneste former for hemmeligheder, monopolloven omtaler, er tekniske hemmeligheder, der intet har at gøre med specielt favorable prisaftaler. Det er helt klart ikke ministerens opgave at komme med vurderinger af, hvorvidt det gavner forbrugerne, at sådanne prisaftaler offentliggøres. Men derimod er det ministerens opgave at sørge for, at monopollovens bestemmelser overholdes, så forbrugerne selv får mulighed for at tage stilling. Det kan de imidlertid ikke, hvis ministeren holder fast ved sin censur af den allerede for længst færdigtrykte redegørelse fra monopoltilsynet om discountbutikker.

Besvarelse (2/3 83):

Industriministeren (Stetter):

Et af grundprincipperne bag pris- og monopollovgivningen er offentlighedsprincippet. På den anden side er det i loven klart